

ubelukkende eller overveientende Rolle. Med disse almindelige Betragtninger skal jeg gaae ind paa Lovudkastet, idet jeg selvfølgelig ikke skal glemme, at det er første Behandling, og derfor ikke gaae i Enkeltheberne, men holde mig til Planen i dens store Hovedtræk. Jeg maa da først udtale min Tilfredsstillelse med det Grundlag, hvorpaa den høitærede Krigsminister har opført sin hele Bygning. Det er det samme Grundlag, som Forsvarskommissionen med megen Styrke har gjort til sit, nemlig en virkelig almindelig Værnepligt med Udelukkelse af Stilling og Vilkaarsbetyning, og dette er gennemført paa en saadan Maade som ingeninde tidligere. Enhver Stilling og Betyning er hævet, enhver Mand i Landet maa efter sin Person og Evne bidrage til Fædrelandets Forsvar, saaledes at ingen Undtagelse er mulig. Det er et stort og vigtigt Princip, og det er et Princip, som jeg haaber og antager vil finde varm Tilslutning i denne Sal; thi det stemmer paa det Nøieste med Grundlovens Ord og dens sande Mening, ligesom jeg tør tilføie, at det fra et militært Standpunkt vistnok vil ansees for en stor Binding, at Hæren nu ikke mere udsættes for at belejres med flette og daarlige Stillingsmænd. Dernæst har Forslaget omtrent i samme Omfang som Forsvarskommissionen foreslaaet bevaret den Grundsætning, at alt udstrebet Mandskab indkaldes og vaabenøves. Ogsaa dette troer jeg vil erkendes for et stort og vigtigt Fremskridt fra den foregaaende Tilstand. Jeg kan imidlertid ikke unbløde at berøre, at Gjennemførelsen af denne Grundsætning er, som det forekommer mig, ikke saa fuldstændig i den høitærede Ministers Forslag, som i Forsvarskommissionens, idet forholdsvis ikke ganske saa af Combattantclassen anvendes til Tjeneste som Militairarbeidere; dog skal jeg i Henshold til, hvad jeg nys hittede, ikke for Dieblisset indlade mig nærmere paa dette Punkt, hvortil der ved en senere Behandling vil være Leilighed til at komme næjere ind. Endelig er der en tredje Grundsætning, der er gennemført i den høitærede Ministers Forslag, rigtig nok i Forhold til Forsvarskommissionens Forslag i et noget mere indskrænket Omfang, og det er den, at enhver Mand fra Geledet af

kan tjene sig op til de høieste Poster. Denne Grundsætning er, som jeg tillod mig at anføre, gennemført i Regjeringsforslaget i et noget ringere Omfang end i Forsvarskommissionens; jeg skal imidlertid erkjende, at den ogsaa er tilstede her. Disse 3 almindelige Grundsætninger troer jeg have ganske overordentlig stor Betydning fra det Standpunkt, hvorpaa vi befinde os. Fra Forsatningens Standpunkt, eller den demokratiste Udviklings Standpunkt, hvorpaa vi ere inde, troer jeg, at der maa lægges ganske særdeles Vægt derpaa.

Naar man gennemlæser de forskjellige Forslag, der ere fremkomne, er det naturligt for Tanken, først at spørge om: hvor stor er den Styrke, der tilveiebringes? Det forekommer mig, at det efter den Maade, hvorpaa den høitærede Minister har løst denne Opgave, er noget tvivlsomt, om det, som efter Motiverne tilfugtes, kan naaes med den Styrke, som har stiller i Marken. Den Styrke, hvormed han møder strax i Tilfælde af Angreb, er nemlig kun noget over 16,000 Mand. I denne Henseende var man i Forsvarskommissionen gaaet noget videre; den Styrke, hvormed man ifølge Forsvarskommissionens Forslag kunde møde, var omtrent 21,000 Mand. Til Gjengjæld har Ministerens Forslag, det indbrømmer jeg gjerne, en kraftigere og bedre organiseret Forstærkning, idet, hvad Forsvarskommissionen har kaldet Forstærkning, i Ministerens Forslag er blevet til en Reserve og en Forstærkning, og Ministerens Reserve er kraftigere og bedre forsynet med Befalingsmænd, end Forsvarskommissionen har kunnet gjøre det. Imidlertid indbrømmes det af Ministeren selv, at denne Reserve ikke er istand til strax at møde i Marken, og Spørgsmaalet bliver da, om man med de foransførte 16 à 17,000 Mand strax fra Begyndelsen kan hyde et tilstrækkeligt Forsvar. Jeg er ikke sagskyndig, saa jeg brister mig ikke til at have nogen personlig Mening derom, men fra mange competente Sider reises der stærk Tvivl derom, og jeg skal ikke nægte, at jeg i Forsvarskommissionen for mit eget Bekommende var meget tilbøjelig til at følge de to ærede Medlemmer i denne Sal, der ogsaa vare Medlemmer af denne Commission, og som havde opstillet en betydelig større, sjøndt løsere organiseret Styrke.